

Η Αρχαϊκή Ελλάδα: Δεσμοί Ενότητας και Χαρακτηριστικά μιας Εποχής

ΔΕΣΜΟΙ ΠΟΥ ΕΝΩΝΑΝ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

Κοινή Γλώσσα

Παρά τις τοπικές διαλέκτους, όλοι οι Έλληνες μιλούσαν και έγραφαν την ίδια γλώσσα, γεγονός που τους επέτρεπε να επικοινωνούν και να αναγνωρίζουν ο ένας τον άλλον ως μέλη του ίδιου έθνους.

Κοινή Θρησκεία

Οι Έλληνες πίστευαν στους ίδιους θεούς, με κυρίαρχους τους δώδεκα θεούς του Ολύμπου, και είχαν κοινούς μύθους για τη δημιουργία του κόσμου.

Πανελλήνιοι Αγώνες

Αθλητικές διοργανώσεις όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες συγκέντρωναν αθλητές από όλες τις πόλεις-κράτη, προωθώντας την ευγενή άμιλλα και την ειρήνη (εκεχειρία).

Μαντεία και Αμφικτιονίες

Τα μαντεία (όπως των Δελφών) έδιναν χρησμούς για σημαντικές αποφάσεις, ενώ οι αμφικτιονίες ήταν ενώσεις πόλεων που προστάτευαν τα ιερά και ρύθμιζαν τις μεταξύ τους σχέσεις.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΪΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η Πόλη-Κράτος

Η βασική μονάδα οργάνωσης όπου κάθε πόλη μαζί με την ύπαιθρο γύρω της αποτελούσε ένα ανεξάρτητο κράτος με δικούς του νόμους.

Η διοίκηση πέρασε από τα χέρια των βασιλιάδων στους ευγενείς (αριστοκρατία), σε περιόδους τυραννίδας και, σε αρισμένες, στη θεμελίωση της δημοκρατίας.

Εξέλιξη Πολιτευμάτων

Η διοίκηση πέρασε από τα χέρια των βασιλιάδων στους ευγενείς (αριστοκρατία), σε περιόδους τυραννίδας και, σε ορισμένες περιπτώσεις, στη θεμελίωση της δημοκρατίας.

Βασιλεία

Αριστοκρατία

Τυραννίδα

Δημοκρατία

Τέχνη και Γράμματα

Εμφανίζονται τα πρώτα μεγάλα λίθινα (Κούροι και Κόρες) και η ποίηση ανθεί, μεταφέροντας τις αξίες της εποχής.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

Οι Νόμοι του Λυκούργου

Αυστηροί νόμοι που ρύθμιζαν κάθε λεπτομέρεια της ζωής, επιβάλλοντας τη λιτότητα και την υπακοή στην πόλη.

Η Στρατιωτική Ισχύς

Η σπαρτιατική φάλαγγα ήταν μια ανίκητη στρατιωτική μονάδα, με τους στρατιώτες να πολεμούν ενωμένοι, στηριζόμενοι στη φιλοπατρία και την ανδρεία.

Η Σπαρτιατική Αγωγή

Η εκπαίδευση των αγοριών άρχιζε στα επτά τους χρόνια από την πόλη, με έμφαση στην αντοχή και την πολεμική τέχνη, ενώ και τα κορίτσια γυμνάζονταν για να γίνουν δυνατές μητέρες.

«Ή ταν ή επί τας»

Η φράση της Σπαρτιάτισσας μητέρας που παρέδιδε την ασπίδα στον γιο της, ζητώντας του να επιστρέφει είτε νικητής με αυτήν, είτε νεκρός πάνω σε αυτήν.

